

SAUCEINS UZ PAKLAUSĪBU

“Kas man tic, kā rakstos sacīts: No viņa miesas plūdīs dzīva ūdens straumes. To Viņš sacīja par Garu, ko vēlāk dabūja tie, kas Viņam ticēja...” *Jāņa ev. 7:38-39*

Reimars A.C.Šulcs

SVĒTĀ GARA DARBS

Atsevišķās reliģiskajās aprindās Svētais Gars gandrīz nemaz netiek pieminēts. Tas rada iespaidu, ka Bībelei par Svēto Garu ir maz ko teikt. Pretējā nometnē ir draudzes, kurās centrālo vietu viņiem īpaša kristība ar Svēto Garu. Ir acīm redzams, ka daudziem ticīgajiem nav skaidrības par Svētā gara doktrīnu un tā darbu. Bet nevajag pārāk daudz laika, lai centīgs Bībeles lasītājs atklātu, ka šī grāmata satur ļoti daudz mācību par Svēto Garu. Bībeles pirmajā nodaļā mēs redzam Svēto Garu kā Radītāju, un pēdējā Bībeles grāmatā mēs Viņu sastopam kā To, kurš atklāj Kungu Jēzu Kristu.

Tagad es jūs iepazīstināšu ar dažām vienkāršām patiesībām par Svēto Garu.

1. Svētais Gars ir Radītājs.

Kā Svētais Gars līdzdarbojās pasaules radīšanā, tāpat Viņš ņēma dalību draudzes radīšanā un arī veido no vecā jaunu cilvēku, darot viņu dievbijīgu.

2. Svētais Gars pārlicina, atklāj un māca. Svētais Gars pārlicina pasauli par grēku,

taisnību un tiesu (Jāņa ev. 16:8). Bez Svētā Gara mēs nezinātu, kas ir grēks. Svētais Gars dara mūs spējīgus skaidrāk saredzēt mūsu pašu grēcīgumu iepretim Viņa svētumam. Tas mūs spiež uz ceļiem dziļā pazemībā un pakļāvībā.

Bez Svētā Gara mēs neatšķiram patiesību no nepatiesības. Bez Svētā Gara mēs nespējam iepazīt Dieva Trīsvienību. Tādēļ Čarlzs Veslijs vienā no savām dziesmām raksta: “Ticības Gars nolaidies, atklāj mums Dieva lietas un palīdz iepazīt Trīsvienību..”

Bez Svētā Gara mēs esam neapmācāmi un nezinām, kā staigāt ar Dievu un kā pievest pasauli Kristum (26.p.).

3. Mūsos iemājošais Svētais Gars pierāda, ka esam kristieši. Pirms vasarsvētkiem Jēzus teica: “Un es lūgšu Tēvu, un Viņš dos citu Aizstāvi, lai tas būtu pie jums mūžīgi, Patiesības Garu, ko pasaule nevar dabūt, tāpēc ka viņa To neredz un To nepazīst; bet jūs To pazīstat, jo Viņš pastāvīgi ir pie jums un mājās jūsos. (Jāņa ev. 14:16-17).

Viena no lietām, kas atšķir patiesu kristieti no visiem pārējiem cilvēkiem pasaulē ir tā, ka viņos mājo Svētais Gars. Jēzus teica, ka pasaule nevar dabūt Svēto Garu, un tas arī nozīmē, ka mums nav Svētā Gara, ja mūsos ir pasaule, bet, ja esam to saņēmuši, tad esam to izstūmuši ārā.

Pirms Vasarsvētkiem Svētais Gars bija pie mācekļiem, bet pēc Vasarsvētkiem Svētais Gars iemājoja viņos. Tātad Kristieša atšķirības zīme ir tā, ka viņā mājo Svētais Gars un “šis pats gars apliecina mūsu garam, ka esam Dieva bērni” (Romiešiem 8:16).

4. Svētais Gars nāk pār mums, kad dzimstam no Dieva. Jēzus jūdu reliģiskajam līderim Nikodēmam teica: “Tev jāpiedzimst no augšienes” (Jāņa ev. 3:7). Tā ir pavēle, nevis vēlējums vai ieteikums. Nepiedzimstot no Gara, mēs nevaram ieiet Dieva valstībā, kas ir “taisnība, miers un prieks Svētajā Garā”, kā Pāvils to saka vēstulē Romiešiem 14:17. Jēzus teica: “Kas no miesas dzimis, ir miesa, un kas no Gara dzimis, ir Gars” (Jāņa ev. 3:6).

Jaunpiedzimšanā mūsos ienāk Svētais Gars, tāpat kā ieņemšanā bērņā mātes un tēva hromosomas. Tajā brīdī sākas tēva un mātes dabas iedēstīšana katrā bērņa šūnā. Līdzīgā veidā garīgajā atdzimšanā mēs saņemam Tēva, Dēla un Svētā Gara dzīvību un tā kļūstam par Dieva bērņiem. Bez Svētā Gara nav iespējams dzīvot kristīgu dzīvi. Tā kā esam dzimuši no Svētā Gara, Viņš ieliek mūsos zināšanas par Svēto un par to, kas ir svēts. Tas uzreiz mums liek apzināties un izvairīties no grēka. Tāpēc Jānis saka: “Ikviens, kas ir no Dieva dzimis, nedara grēku, jo Viņa dīglis paliek tajā un tas nevar grēkot, jo viņš ir no Dieva dzimis” (1.Jāņa 3:9). Kad mūsu prāts kļūst nejūtīgs pret grēku un mēs pārstājam no tā izvairīties, tas pierāda, ka Svētā Gara dzīvība mūs ir atstājusi.

5. Svētais Gars dara svētu. Pēc atgriešanās mums jātop šķīstītiem no miesīgās dabas, kura dzeļ un pretojas, sūdzas, kritizē un atsakās lūgt, liecināt un paklausīt. Šo šķīstīšanu no miesīgās dabas sauc par pilnīgo svētdarīšanu. Par to domāja Pāvils, kad viņš lūdza: “Bet pats miera Dievs lai jūs svētī caur caurām, un jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu Kunga Jēzus Kristus atnākšanai. Jūsu aicinātājs ir uzticams. Viņš būs arī darītājs” (1.Tes.5:23-24).

Svētdarīšana ir iespējama tikai pateicoties Svētā Gara spēkam, kas darbojas mūsos. Vienīgi Viņa spēkā var tikt pakļauts un krustā sists paša Es, jo vecā daba pati no sevis nekad nespers nevienu soli pakaļ Jēzum.

6. Svētais Gars dod spēku liecināt. Jautā Jēzum, vai ir vēl kāds cits nolūks Svētā Gara nākšanai, un, lūk, ko Viņš atbildēs: “Bet jūs dabūsi spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsiet mani liecinieki kā Jeruzalemē, tā visā Jūdejā un Samarija un līdz pašam pasaules galam” (Ap.d. 1:8).

Kad pirmo reizi izlējās Svētais Gars, cilvēki, kuri bailēs no jūdiem iepriekš sevi bija ieslēguši augšistabā, tagad jūdus no visām tautām nostādīja aci pret aci Jēzus Kristus evaņģēlijam. Vēlāk šīs Gara izliešanās rezultātā dzimusī jaunatgriezto grupa tika atbrīvota no bailēm un iedrošināta otrās izliešanās reizē. “Kad viņi beidza Dievu lūgt, vieta, kur tie bija sapulcējušies, nodrebēja, un tie visi kļuva Svētā Gara pilni un drošu sirdi runāja Dieva vārdus” (Ap.d. 4:31).

Ir liecināšana Svētā Gara spēkā un ir liecināšana bez Svētā Gara spēka. Ir kautrīga liecināšana un ir liecināšana ar pārliecību. Mums visiem ir vajadzīgs Gara pilnums, lai liecinātu, lai izpildītu lielo uzdevumu.

7. Vai ir nepieciešama Svētā Gara kristība? Jānis teica, ka Jēzus ticīgos kristīs ar Svēto Garu un ar uguni (Mateja ev. 3:11). Apustuļu darbos ir aprakstīti vairāki šādas kristības gadījumi. Kopš tā laika daudzi kristieši ir saņēmuši līdzīgu Svētā Gara kristību. Evaņģēlists Čarlzs Finnejs atstāta savu pieredzi (1792-1876). Viņš atgriezās no rīta un pēcpusdienā tika piepildīts ar Svēto garu. Viņš stāsta: "Svētais Gars nāca pār mani pēkšņi, pilnīgi un viscaur mani pārplūdinādams. Man šķita it kā caur mani plūstu elektriskā strāva. Viens mīlestības vilnis pēc otra vēlās pār mani. Tie nāca pār mani, līdz es iesaucos: "Ja tā turpināsies, es nomiršu, Kungs, pārtrauc to!"

Savas pieredzes rezultātā Finnejs nekavējoties kļuva par vienu no visu laiku lielākajiem dvēseļu mantotājiem. Svētā Gara spēks viņā bija tik varens, ka daudreiz cilvēki, dzirdējuši tikai dažas vienkāršus viņa izrunātos vārdus, krita uz ceļiem, lai lūgtu pēc pestīšanas. Bet Finnejs arī apliecina, ka reizēm spēks liecināt apsīka, un viņam bija jālūdz pēc jauna Svētā Gara piepildījuma.

Bet ļoti svarīga lieta, ko mums jāsaprot ir tā, ka, lai gan šādas brīnišķīgas lietas bija un ir, mēs nevaram veidot doktrīnu, baltoties uz cilvēku personīgo pieredzi. Tas vienīgi novedīs pie sajukuma, vilšanās un šķelšanās. Pāvils vēstulēs nekad nepieminēja apustuļu darbu piedzīvojumus, pat ne savu pieredzi, bet vienīgi pamācīja kristiešus, teikdams "Neapreibinieties ar vīnu, no kā ceļas izlaidīga dzīve, bet topiet gara pilns" (Efeziešiem 5:18). Arī Pēteris, Jēkabs un Jānis savos rakstos neizceļ savu brīnišķīgo kristību ar Svēto Garu Vasarsvētku dienā, lai citi necenstos pēc tādiem pašiem piedzīvojumiem. Tas, ko viņi uzsvēra, bija tuvas attiecības ar Kungu Jēzu, kas ir Gara pildītas dzīves auglis (Galatiešiem 5:22-23). Svētā Gara piedzīvojums nav priekš izrādīšanās. Tas, drīzāk, ved mūs dziļā pazemībā un pilnīgā beznosacījumu pakļāvībā visam tam, ko Dievs mums paredzējis.

Tātad, mūsu doktrīnai nav jābūt balstītai citu pieredzē, bet mūsu vajadzībā būt piepildītiem ar Garu atkal un atkal. Ja neesam piepildīti ar Garu, mums jāizmeklē savas sirdis, vai tur nav nolaidības, nepaklausības un pasaulīguma pēdas. Šīs lietas apbēdina Svēto Garu (Efeziešiem 4:30), un, ja mēs no tām neatgriezīsimies, tās pavisam apdzēs Svētā Gara uguni (1.Tesal.5:19).

Jēzus teica: "Dzenieties pa priekšu pēc Dieva valstības un Viņa taisnības, tad jums visas šās lietas taps piemestas" (Mateja ev. 6:33). Ja tu tā darīsi, tad tiks iztukšots no sevis un Dieva Gars tevi piepildīs tik lielā mērā un tik ātri, kā Viņš to spēj.

Svētais Gars veic vēl daudz ko citu, bet vieta neatļauj to šeit aplūkot. Ir vērts pieminēt, ka Svētais Gars izdala kalpošanas dāvanas (1.Kor.12:7 u.t.t.) un Viņš vēlas vadīt mūs, lai vienmēr esam ar īsto vēsti īstajā vietā un laikā (Romiešiem 8:14).

Izšķirošais jautājums, varbūt, nav "Vai man ir Svētais Gara?", bet "Vai es esmu Svētajam Garam?". Ja tā ir, tad man ir spēks liecināt par Jēzu un dievbijīgi dzīvot sabojātas un samaitātas paaudzes vidū.